

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 3. ОКТОБРА 1899.

Број 36.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЊА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 ;
За стране земље на годину 9 ;

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

АДРЕСА

којом је Народна Скупштина, сазvana у Ниш, 20. Септембра 1899. године, у редовни сазив,
одговорила на Престону Беседу

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДРА I,

којом је отворио скупштинске седнице за 1899 годину

Ваше Величанство
Преузвишени Господару,

Осећаји срдачне радости, истинске среће и неизмерне захвалности према Свевишњему, испуњавају груди верног Ти Народног Представништва, што Те, скоро после девето-месечног растанка, опет види у својој средини у пуном здрављу и крепости, и што с висине сјајног Ти Престола чује Твоју мудру и родољубиву Краљевску реч, којом га позиваш на патриотски, сложан и истрајан рад за славу и срећу миле нам Отаџбине и њеног сјајног Престола Краљевског.

Наша радост, племенити Господару, у толико је већа, што с тако узвишеног места чујемо, да одношаји наше Отаџбине са свима страним државама потпуно одговарају непрекидном старању Вашег Величанства, да Србија вазда остане елеменат мира, реда и културног рада на Балканском Полуострву, и да са својим суседима буде увек у најбољем пријатељству.

Народно Представништво саслушало је с достојном пажњом поздрав свога Краља, намењен једној новини за цивилизацију, која је потекла племенитом и великородном иницијативом Његовог Императорског Величанства Цара Николе II., радујући се што је и наша Отаџбина у том племенитом послу учествовала, упоредно с најмоћнијим и најстаријим државама светским.

Везе искренога пријатељства између Вашега Величанства и Његовог Царског Величанства Султана Абдул Хамида Кана, дају поуздане гаранције, да ће се добри, пријатељски одношаји између двеју суседних држава и даље стално развијати и неговати.

Ваше Величанство,

Народ српски, прихвататајући свесрдно државни програм свога Краља, одредио је нама, својим представницима, свету и узвишену дужност, да према томе програму и радимо, и да у његову остварењу свесрдно помажемо родољубиву Владу Вашега Величанства. И Народно Представништво од срца се радује, што су успеси, постигнути по свим гранама државног рада, у сразмерно кратком времену, несумњиво доказали, да над Србијом блиста у свем величанственом сјају Звезда Обреновића, и да она српски народ стално води срећи и напретку.

Витешки Краљу,

И ми, народни посланици, као и цео народ, који нас је у овај узвишиeni Дом послao, и ставио нам у свету дужност, да будемо усрдни помагачи Твојих узвишиених напора за срећу Отаџбине, осећамо у души својој велико умирење и крепко поуздање у бољу и светлију будућност српску, кад нам сам наш Господар и Врховни Заповедник војске отворено каже, да је, упоредо с огромним радом на финансиском, привредном и просветном препорођају Србије, стално корачало и непрекидно усавршавање и јачање наше одбранбене снаге, и да наша узданица, верна војска Вашега Величанства, поуздано напредује и у својој формацији и у својој тактичној и материјалној спреми.

Створена циновском мученичком борбом наших јуначких предака, Србија је наследила свети и вечити аманет, да нам никакве жртве не буду велике и тешке за јачање наше народне војне снаге.

И ми Те, Господару, молимо, да примиш и да непоколебљиво верујеш у нашу свагдашњу готовост, да овај свети аманет великих предака очувамо и неповређен потомцима предамо.

Народно Представништво, мили Господару, с одушевљењем је саслушало оне топле изразе Твоје Краљевске захвалности, којом се сећаш онога жарког и срдачног пријема, којим Те је верни народ српски предуслетао на целоме путу кроз знатан део драге Ти Отаџбине.

Али мудро и истинито опазило је Ваше Величанство, да је баш та узорита једнодушност и неизмерна љубав између српског народа и његовог племенитог Владаопа још више распалила завист и мржњу душмана и издајника српских, и подстрекнула их, да најме туђинску руку, која ће посегнути на драгоцен живот Краљевског Ти Родитеља.

Врло је утешна појава, Величанство, да се тако мрачан злочинац није могао наћи међу домородним синовима миле Ти Србије.

Гнусни ивањ-дански злочин испунио је тугом и болом сва родољубива срца српска и покрену цео српски народ, да, подножје светлога Ти Престола, непосредно поднесе своја уверавања: да он у сјају Твога узвишеног Престола и у слави Дома Обреновића гледа своју рођену славу, срећу и величину.

Ваше Величанство,

Големо је зло, што су га душмани Србије спремили! Јер, неизмерне историске заслуге за Србију и за Престо српски; бујни, свестрани полет Србије и снажни развој одбранбене снаге народне; ова света стопа земље српске, на којој стојимо, а на коју је победоносну Таковску Заставу истакло јунаштво Његовог Величанства Краља Милана и Његове храбре војске, најбољи су сведоци, колики би губитак био за Србију и за њен Престо, да је злочиначки умишљај ивањ-дански успео.

Али, милостиви Бог, који чува Србију, није допустио да у крви првога српског Краља после Косова утону углед и мир Србије, и да несретници, у својој незаситној жудњи за влашћу, трагичној повесници српској додаду још један стидан, Краљевском крвљу попрскан лист.

Јест, Господару, Свемогући Промисао спасао је драгоцен живот Твога племенитог и за Србију толико заслужног Оца, а мрски злочин учинио је, да верни народ српски што дубље осети колико су му скупи и драгоцен представници славнога Дома Обреновића. Још и више, мрски злочин ивањ-дански учинио је, да отворе очи чак и они синови српски, који су се до сада лаковерно поводили за празним обећањима бесавесних политичких спекуланата, заблуделих на стази издајства противу своје рођене отаџбине.

У томе жалосном догађају злочина и издајства, и онако големи бол народа српског, повећало је још пристрасно и неправедно држање једнога дела штампе.

У име човечности, правде и јевропске културе, као и у име крватве заслужене и нашим рођеним, неизмерним жртвама стечене независности народне, — Народно Представништво, као законити и најнадлежнији судија о свему што се тиче Србије, изјављује своје жељење према овако неправедним оценама и неупутном мешању у наше чисто унутрашње ствари.

Господару,

Народно Представништво, потпуно одобравајући све мере, које су услед богомрског злочина ивањ-данског, а на основу Устава, морале бити предузете и примењене у једном округу, за очување земље од даљих могућих потреса, узеће их на знање као потпуно оправдане.

Ваше Величанство,

Народно Представништво било је сретно, да с висине сјајног Ти Престола чује великорушно признање, како је и оно својим скромним суделовањем припомогло, да Твоје узвишене намере и напори Твоје родољубиве Владе уредијим и обилним плодом за Отаџбину. То великорушно признање из Твојих уста, мили Господару, испуњава нас узвишеним поносом и буди у нама нову и неиспрну снагу за истрајан рад и пожртвовање.

У то име, светли Господару, Народно ће Представништво с пажњом и озбиљношћу проучити најближљије све поднесене предлоге и друге законске мере, те ће уложити сав труд и све старање своје, да и овога пута усрдно послужи Отаџбини и Престолу.

У то име, одушевљени топлом, неизмерном љубављу и свесрдном оданошћу Вашем Величанству сложно и из пуних груди кличемо:

Да живи српска светала узданица,
Да живи наш мили Господар и Краљ Александар I.

27. септембра 1899. год.
у Нишу.

Потпредседник

Драгомир Рајовић

Председник Нар. Скупштине

Сима Несторовић

СЕКРЕТАРИ:

Настава Антоновић, Јован Несторовић, Гаја Швабић, Милорад Тадић, Стеван М. Мостарчић, Душан Спасић.

(Долазе потписи народних посланика).

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

...

(НАСТАВАК)

Још у почетку рада, коме је иницијатива и система потицала од младог српског одличног научара Г. Цвијића управника Географског Завода и академика, ја сам, особито у коментарима путописа XVI. в. открио доста Матковићевих погрешака и заблуда које су поглавито потицале од непознавања специјалних новијих карата. Од тих корекција и примедаба ја сам неке саопштавао у Географском Семинару пред слушаоцима Географије на В. Школи. Али због неких приватних разлога и прекида третирања оваких питања у Географском Заводу,¹⁾ ја сам застао у средини свога рада, који сам отиоцео радићи са онаком енергијом и вољом која обузима ђаке из провиније кад дођу, жељни науке, на Универзитет. Ја мислим да нећу погрешити, ако у раду будем саопштио неке ствари из тих својих ђачких самосталних бележака (у колико оне имају везе са овим послом).

1. На путу из Рожине (*Rosine*) у Придворицу

(*Gritnoritza*) Шепер помиње неку реку *Dracovitza*-у која му долази са Севера из оближње планине а улива се у Топлицу. Dr. Матковић дошиља се, да је Шепер узео име села *Драшковац* у дубричком срезу за име неке реке *Dracovitza-e.*¹⁾ Село Драшковац је далеко од Топлице, на ушћу Дреновачке у Пусту Реку. У Пустој Репи, у јабланичком срезу на саставу Коњувске и Големе Реке налази се село *Драговац*, чије име више наличи имену Шеперове реке. Али и једно и друго је неоснована претпоставка. Та се два села налазе и у другом басену, иза планинског била, далеко од Шеперова пута. На путу из Рожине у Придворицу налази се неколико река које силаže са Јастренца и уливају се у Топлицу с леве стране. Једна од тих река зове се *Драгушка.*²⁾ Шепер је, путујући планинским путем по-далеко изнад Топлице, морао прећи те реке и мени се чини основније узети, даје Шеперова *Dracovitza* *Драгушка Река*, на којој се налазе села *Горња* и *Доња Драгуша.*

2. На путу из Ђерекара у Гргуре Зено помиње село *Vissa*-у. Dr. Матковић мисли да ће то бити село *Bura* у прокупачком селу.³⁾ Село Вича је на десној обали Топлице и изван Зенове пута. На Зенову путу из Ђерекара у Гргуре налази се *Vische Село,*⁴⁾ што ће, без сумње, бити Зенова *Vissa*.

3. Путописац Ламбертова и Ногаролина по-сланства (од 1531. г.) на путу из Новог Пазара

преко Копаоника спомиње реку и предео Ибар. Ово је још један доказ основаности мишљења Г. Ст. Новаковића да под српским средњевековним топографским називом *Ибар* (и дана кисть ємоу честь отъчества њего, късточна страна, рекома Топлица, Ибръ же и Расини и глаголгемые Ръки) ваља разумети предео око Ибра и Митровице па на Север и око Новог Пазара.¹⁾

2. Друм са ушћа Бојане и Дрима преко Скадра²⁾ Призрена и Новог Брда у Софију.

Један од најважнијих а у исто време, од најкраћих трговинских друмова, који је спајају Косово, центар српске културе и државног живота, са такође културним и густо насељеним Зетским Приморјем био је трговински друм, који је полазио са ушћа Бојане и Дрима и ишао преко Скадра, Призрена, Н. Брда, Врања у Софију. На њему беху понајзнатнија места, тргови и градови. Он стајао је у тесној вези са мањедонским трговинским путевима, са Босанским и Цариградским Друмом и многим другима.

Овим је друмом највише струјила трговина у Средњем Веку, за време српске самосталности а особито у XIV и XV в. Док Млечићи беху господари св. Срђа,

¹⁾ Rad k. LXII. c. 50—53.

²⁾ Генералштабна Карта Краљ. Србије и њене секције И. 9., З. д., З. в., Ж. в. — Статистика Краљ. Србије с. 22., 286.

³⁾ Rad k. LXII. c. 99.

⁴⁾ Јен. Карта и секц. Ж. в. Стат. Кр. Србије с. 242.

¹⁾ Географски Семинар би много окупирао знаменијим студирањем Српскога Села.

¹⁾ Чупић Годишњ. к. I. с. 172—173.

О Б Ј А В А

WWW.UNILIB.RS

По наређењу VII пуковске окружне команде, има се на дан 10 октобра 1899 године, извршити **смотра оружја и муниције** над обvezницима **II позива народне војске** од стране четовоћа.

Сви обvezници I-ве II-ге III-ће и IV-те чете I батаљона VII пука II поз. нар. војске, имају са чистими исправним оружјем изаћи на Тркалиште на дан 10 октобра ове године тачно у 8 сати пре подне ради смотре.

Ко од обvezника неби означеног дана и у означеном времену на смотру дошао, биће најстрожије кажњен.

Прозив обvezника почеће тачно у 8 сати пре подне, а ко после овог времена дође, сматраће се као да није ни дошао на смотру.

Од суда општине београдске О.В.Бр. 2946. 1 Октобра 1899 године Београд.

О Б Ј А В А

Командант VII. пуковског округа, актом својим № 11.838 послao је суду овоме известан број војничких исправа за оне обvezнике, који до данас још исте нису примили с налогом да их дотичним обvezницима суд овд. на подпис преда.

Суд општине београдске, позива ниже именоване војне обvezнике, да одмах предстану суду општинском Војном Одлењу, да своје исправе приме, на случај да ко од ниже именованих обvezника није саде у Београду, да суду предстане најближи му сродник, да за њега исправу прими, а ко овоме позиву неби сљедовао биће кажњен:

1. Димитрије Димитријевић сапунџија
2. Станимир Николић келнер
3. Драгутин Недељковић жељезнички правник
4. Милан Петровић ђак Гимназије
5. Антоније Видовић правник
6. Данило Стевановић машиниста на жељезници
7. Михајло Молнар
8. Светолик А. Станојевић пракант. М. грађевина

Скадра, Дриваста и Дања, они највише ићаху овим друмом дубље у Српску Земљу, у Призрен или на Косово да уговорају са српским владаоцима или у Новој Брдо по сирове српске метале.

Када турска страховита сила овлада целом Српском Земљом и турски целокупни државни живот састојаше се у ратним ордијама и победничкој слави, овај друм поче мало по мало опадати као и тргови на њему. Данас је друм у трави; он је зажелео живота и путника, али од љутих Арбанаса и слабомоћних Турака нико жив не би се усудио њиме путовати.¹⁾

Приморје од Будве до Љеша звало се у XI—XIII. в. *Далмацијом* *хатъхъ*. За српског господства то се приморје звало просто *Приморјем* или, италијански, *Марином*, а тек у XV. в. захвати назив *Арбанија* и овај приморски крај.²⁾ Тада је овај приморски, данас врлобедан крај био врло културан. На њему је била развијена жива трговина између Италије и земаља око Дрима, Арбаније и Старе Србије.³⁾

Главно место овога приморског краја

9. Милорад Марић у Гасној фабрици раден.
10. Владислав Панић скретничар на жељезници
11. Љубомир Петровић трговачки помоћник
12. Миленко Михајловић бив. жандарм
13. Стеван Михајловић свирач
14. Ђорђе Петровић надничар
15. Драгутин Миленковић бив. жандарм
16. Милан Богојевић практикант управе фондова
17. Милан Антонијевић трговач. помоћник
18. Предраг Обрнековић практикант
19. Михајло Лазаревић бив. жандарм
20. Лазар Настић одаџар
21. Милош Ристић чиновник жељезнички
22. Тодор Фабров
23. Спасоје Поповић калфа берберски
24. Антоније Д. Арсенијевић тежак
25. Тодор Гавриловић књиговезац
26. Светозар Миловановић бакалин
27. Тодор Мичин жељез. приправник
28. Добривоје Томић званичник монопола Дувана
29. Моша Ј. М. Меламед шпидитер
30. Петар Мартиновић послужитељ
31. Јанош Гујаш
32. Драгољуб Јовчић званичник
33. Милан Сретеновић чиновник жељезнички
34. Петар Д. Ђорђевић трговачки помоћник
35. Милосав Живковић бакалин
36. Јован Ђорђевић поштар
37. Јован Каровић калфа стolarски
38. Никола Михајловић — Хаоловић — каферија из Македоније
39. Јеремија Петковић калфа терзиски
40. Петар Стојановић чиновник жељезнички
41. Димитрије Тасић каферија
42. Радивоје Штројић ђак
43. Сретен Димић надничар
44. Август Шпанул мајчин. жељезнички
45. Владислав Илић бравар
46. Владислав Илић бравар
47. Никола В. Петровић чинов. жељез. дирекц.
48. Живко Радојчић
49. Јоца С. Куртовић свирач
50. Стеван Поповић контролор Дувана.

(Наставиће се)

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
16. Септембра 1899. г.

Председавао председник општине г. Никола Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стева Ивковић и К. Симић, од одборника били: г.г. Ђорђе Н. Соколовић, Мих. С. Протић, Ђока Тошић, Трифун Ђорђевић, Младен Ни-

био је *Бар*, који се налазио у подножју високих приморских брегова, у питомој и пријатној равници.

Бар (У спом. *Antibarum*, *Antivarum*, *Antibarinum*, *Antibaris*, *Antivaro*, *Antitharus*, *Antiberum*, *Civitas Antivarrens*, *Civitas Auagorum* у Mon. Spest. v. XXIII. c. 1., 2., 260.; *Бар*, *Баръ Стары градъ слакныи Баръ*; тур. *Дивар*, арб. *Тивари*)

Историчари и географи почињу од X. века помињати Бар, али вероватно да је Бар из римске епохе и да његово име има везе са именом супротног италијанског града Барна. (*Ante Barium*).¹⁾

У XI. в. Бар се рачунао у ред највећих далматинских градова²⁾ и по казивању Вилима Турског још тада, на крају XI. в., Бар је био насељен Латинима, који су се језиком и понашањем (*habitu*) разликовали од оближњег словенског становништва.³⁾

У Средњем веку Бар је био готово аутономна трговачка општина под управом домаћег кнеза. Поред кнеза истицале су

колић, Dr. Јов. Ђурић, Мита Петровић, Ј. Алкалај, Петар И. Јовановић, Дамјан Стојковић, Т. Димитријевић, Михаило Миловановић, Мих. Штрбий, Јана Јанковић, К. П. Михаиловић, и д. Тадић.

(Свршетак)

VI

Председник износи одбору на решење молбу београдске трговачке омладине.

По прочитању те молбе АБр. 6719, одбор је одлучио,

одобрава се београдској трговачкој омладини, да може недељом и празником држати предавања ученицима своје трговачке школе у просторијама државске основне школе, под погодбом, да чистоћу у поненутим локалима одржава помоћу школске послуге, којој за то да одреди нарочиту награду.

VII

По прочитању молбе Емилије удове пок. Милана Петровића бив. архивара општинског суда АБр. 6183 којом тражи, да јој се повећа помоћ, коју је до сада од општине у 12 динара месечно примала, Љубице Деловић удове АБр. 6740 и Софије жене пок. Хајриха Илека, бив. овд. АБр. 6698 којима траже месечну помоћ, — одбор је решио,

да се молитељи Емилији Петровић повиси помоћ коју је до сада примала у 12 дин. месечно, на двадесет динара месечно и у будуће издаје из општ. касе.

Ова повишица да јој се рачуна и за септембар ове године. Да се молба Љубице Деловић одбаци, и да се Софији Х. Илек и њеној деци, ако јој је муж пок. Илек био српски поданик, издаје на име помоћи из општинске касе по двадесет динара месечно. Помоћ ова да се рачуна и за месец септембар ове год.

VIII

По прочитању акта пореског одељења за град Београд од 3 септ. 1899 № 12542, АБр. 6478 којим спроводи суду оставку г. Михаила Протића апотекара на чланство у пореском одбору, — одбор је решио,

уважава се ова молба г. Протића, а да на његово место буде члан пореског одбора г. Ђорђе Соколовић предузимач.

у управи поједине племићке фамилије (*prudentes viri... oratores comunitatis Aintbari*)¹⁾ као: *Bazan*, *Brecio*, *Churiazze*, *Crathech*, *Goia*, *Golicbo*, *Marscho*, *Miros*, *Procle*, *Pascho*, *Rugi* и др.²⁾ Адреса општини била је у XIV. в. „*iudicibus, consiliariis et communae civitatis Antibari*“ или „*iudicibus, consiliariis et communae civitatis Antibarensis*.³⁾ Кнез и племство заснивали су своју моћ на повластицама добивених од српских владаоца.⁴⁾ Од 1427. г. Бар је имао свој статут.⁵⁾ Према споменицима Бар је фоларе ковао.⁶⁾ Знаменитост Бара истицала се и тиме, што је он био резиденција Архибискупа, чија је дијециза обухватала Северну Арбанију и католичке општине по унутрашњости.⁷⁾ А колико је Бар био богат, види се из тога, што је он 1380. г. плаћао Ђорђу Башићу годишњи данак 2.000 дуката.⁸⁾ Српски су владаоци штитили Барску Општину.⁹⁾

(Наставиће се)

¹⁾ Mon. Spest. v. XXI. c. 173., 318.

²⁾ Hstrassen c. 64. — Mon. Spest. v. XXI. c. 173., 318.

³⁾ Hstrassen c. 64. — Mon. Spest. v. X. c. 74., 125.

⁴⁾ Hstrassen c. 64.

⁵⁾ Jb.

⁶⁾ S. Ljubic, Novei c. XXIII.

⁷⁾ Hstrassen c. 64.

⁸⁾ Jb.

⁹⁾ Mon. Spest. v. XXIX. c. 124.

¹⁾ У новијим народним песмама сачувао се спомен о овом друму. Тако у песми *Бој на Делиграду* турска војска путује из Скадра кроз Малесију, у Призрен на Косово, у Липљан, низ Мораву у Ниш.

²⁾ Hstrassen c. 62—63.

³⁾ Jb.

IX

По прочитању акта протопрезвитра београдског АБр. 6470, одбор је решио, да титори цркве на новоме гробљу буду и то: главни титор г. Тодор Мраовић, индустијалац, помоћници: Тодор Каменовић, каф. и Мијаило Тодоровић, бак. на тркалишту, пошто се раније изабрати титори нису хтели те дужности примити.

X

На питање председника општине, како се има разумети решење одбора општинског од 19. Нов. 98. АБр. 7768 односно наплате дуга за калдрму од Браће М. Банковића, и по прочитању мишљења месног рачуноиспитача на акту ББр. 2742, одбор је решио,

да се то решење одбора општинског има разумети овако: да се дуговање од калдрме Милана Банковића и његове браће као садужника има срачунати колико је са интересом износило на дан, када је Милан Банковић положио каси општинској на попунење 1401,10 дин., па да се од те суме одбије 483,60 дин. колико му се има према решењу главне контроле вратити. Остата дуговања Милана Банковића и његове браће као садужника има се од њих наплатити са припадајућим интересом од горе поменутог дана па до наплате.

XI

Председник саопштава одбору исход рада општинског збора одржаног на дан 5. септембра тек. год. ради решења питања о отварању пијаце за дневне намирнице за палилулски крај и износи одбору на решење молбу друштва за улешавање палилулског краја, „Милошевац.“

По саслушању тога саопштења и прочитану молбе друштва „Милошевац“ АБр. 5795, — одбор је решио,

да пијаца за дневне намирнице за палилулски крај буде на општинском земљишту званом „школски плац“, које постоји пред зградом, у којој је сада палилулска задруга за штедњу и кредит; да се Друштву „Милошевац“ допусти, да на томе земљишту подигне модерне грађевине за пијацу и исту отвори; да друштво буде дужно, да ове грађевине подигне и пијацу отвори за три године дана од дана кад му се ово решење саопши, што ако не учини има се сматрати да је од овога послла одустало и све оно, што буде на поменутом земљишту израдило на горњу цељ припаће општини у својину без икакве накнаде друштву.

Ако друштво у овом року направи грађевине горе поменуте и отвори пијацу, онда ће у накнаду за то имати право, да приход са пијаце и њених зграда експлоатише за двадесет и пет година, рачуначи од дана кад му се ово решење саопши.

По истеку овога рока друштво ће бити дужно, да за шест месеци, од дана кад му се ово решење саопши, поднесе суду како скицу од поменутог земљишта, тако и план од свију зграда, које мисли на истом подићи као што ће бити дужно, да пре него што буде подигло ма коју зграду на томе земљишту, да поднесе суду на одобрење план исте.

Даље друштво ће бити дужно подноси концем сваке године општинском суду

извештај о своме раду и друштвени биланс о приходу и расходу.

Сав вишак прихода са ове пијаце који друштву преостане, по одбитку трошкова на експлоатацију дужно ће бити да употреби на улешавање палилулског краја а опет по одобрењу општ. суда.

Сем тога општина задржава себи право контроле над експлоатацијом ове пијаце од стране друштва.

XII

Председник саопштава одбору извештај економног одељења АБр. 6596 о држаној ујој лицитацији за издавање под закуп општинског земљишта — њиве — испод општинске кланице са једном парцелом код Бајлонове пумпе на Дунаву.

По саслушању овога извештаја одбор је решио,

да се под прописаним погодбама уступи под закуп за време од 1 новембра 1899. г. па до 1 новембра 1902 год. општинско земљиште — њива — испод општ. кланице са једном парцелом код Бајлонове пумпе на Дунаву, Јанку Цветковићу, овд. за годишњу закупну цену од пет стотина динара и двадесет пара дин.

XIII

Одбор је одлучио, да се молба Љ. С. Петровић за откуп општинског земљишта, молба Светозара Влајковића, да му се даде под закуп извесно општинско земљиште и молба Филипа Васиљевића да му се продужи рок за исељавање дрварског слагалишта — одложе за прву седницу за овом.

ОБЈАВА

На основу одобрења г. Министра народне привреде од 22. септембра ове год. Бр. 4899 обавиће се овде у селу Јасици не далеко од Крушевца, **тродневни панаћур** 18. 19. и 20. октомбра ове год.

На овоме Панаћуру продаја се поред марве — стоке, још и сви домаћи — ово-земаљ. производи.

Ово се доставља трговачком сталежу, ради знања и управљања.

Из канцеларије суда општине јасичке 26. септембра 1899. год. Бр. 2742.

ОГЛАС

Према одобрењу г. Министра Грађевина од 23. Септембра т. г. Бр. 6974 државе Управа града Београда јавну усмену лицитацију у своме грађевинском одељењу, у згради општинског суда, на дан 7. Октобра у 11 часова пре подне за **подизање ограде и грађења шупе код жандармске карауле на Баничком брду** више Топчидера

Предрачунска је сума овога послла 1991,82 п. дин., а кауција испоноси две стотине педесет (250) дин. у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији, према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

ГБр. 917. Од грађевинског одељења Управе гр. Београда 28. септембра 1899. год. у Београду.

ОГЛАС

Суд општине београдске издаваће путем јавне, усмене лицитације под закуп, **оправку свију општинских возова и подкивање коња** и то:

I. На дан 13. Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у ковачки, шлосерски, мехачички и коларски рад;

II. На дан 15. октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у саракчи, сатлерски, тапетарски и фарбарски рад; и

III. На дан 18. Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у подкивачки рад.

Лицитације ове држаће се означених дана у канцеларији економног одељења Суда општинског.

Кауције се полажу при лицитацији по 200. динара за сваки рад понаособ.

Ближи услови могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 15. Септембра 1899. год. АБр. 6545, у Београду.

ОГЛАС

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп, своје **земљиште постојеће испод војног сењака и врачару**.

Лицитација ће се држати на дан 19. октобра тек. год. од 2 до 5 сати после подне, у канцеларији економног одељења Суда општинског.

Кауција се полаже при лицитацији у 120 динара.

Ближи услови могу се видити у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцелариско а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине града Београда 22. Септембра 1899. год. АБр. 6885 у Београду.

ОБЈАВА

И ове године као и до сада држаће се у овд. вароши **тродневни панаћур** о „Петковици“ 14, 15 и 16. Октобра ове године, на коме ће се продајати поред чуvene Ужичке добре, здраве, и јевтине планинске стоке, и други ово земаљски и страни законом дозвољени производи.

О овоме се извештавају грађани ради знања.

Од суда општине ужичке 29. септ. 1899. № 12798 Ужицe

ОГЛАС

Суд београдске општине издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп, своје **земљиште постојеће између Дунава и старе ботаничке баште**.

Лицитација ће се држати на дан 20. Октобра тек. год. од 2 до 5. сати после подне у канцеларији економног одељења Суда општинског.

Кауција 120 динара.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцелариско, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 30. Септембра 1899. год. АБр. 7139. у Београду.